

Mgr. MARIE BENEŠOVÁ
MINISTRYNĚ SPRAVEDLNOSTI ČR

Praha 10. února 2021
Č.j. MSP-33/2021-LO-SP/2
Počet listů: 2
Přílohy: 0

Vážená paní poslankyně,

obracím se na Vás v reakci na Vaši písemnou interpelaci ze dne 20. ledna 2021, č.j.: PS2021/001111, ev. č. interpelace: 1601, ve věci: identifikace dezinformačních webů.

Úvodem mi dovoluje podotknout, že Vámi vznesené dotazy týkající problematiky identifikace webu jako dezinformačního nespádají do působnosti Ministerstva spravedlnosti, nýbrž do působnosti Ministerstva vnitra, jež je podle § 12 odst. 1 písm. a) zákona č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění pozdějších předpisů, mj. ústředním orgánem státní správy pro veřejný pořádek a další věci vnitřního pořádku a bezpečnosti.

K Vaší dílčí otázce týkající se možnosti obrany proti označení webu za dezinformační uvádím z hlediska působnosti Ministerstva spravedlnosti obecný přehled existujících prostředků ochrany proti uveřejňování nepravdivých informací.

V případě fyzické osoby může uveřejněním nepravdivé informace dojít k zásahu do jejích osobnostních práv [viz § 81 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „OZ“)], v případě právnické osoby, o zásah do jejího právem chráněné dobré pověsti (viz § 135 odst. 2 OZ). Avšak ne každé uveřejnění nepravdivého údaje nutně představuje neoprávněný zásah. Dochází zde ke střetu dvou základních práv: na jedné straně práva na ochranu osobnosti (čl. 10 Listiny základních práv a svobod), na druhé straně práva na svobodu slova a na informace (čl. 17 Listiny základních práv a svobod). Ústavní soud ČR již dříve judikoval, že „[v] konkrétním případě je proto vždy nezbytné zkoumat míru (intenzitu) tvrzeného porušení základního práva na ochranu osobnosti (osobní cti a dobré pověsti)“, a že „takový zásah je dán pouze tehdy, (1.) jestliže existuje mezi zásahem a porušením osobnostní sféry příčinná souvislost a (2.) jestliže tento zásah v konkrétním případě přesáhl určitou přípustnou intenzitu takovou mírou, kterou již v demokratické společnosti tolerovat nelze“ (rozhodnutí Ústavního soudu ČR ze dne 8. února 2000, sp. zn. I. ÚS 156/99).

Pakliže se jedná o neoprávněný zásah, může se osoba, do jejíž práv bylo zasaženo, především domáhat, aby bylo od zásahu upuštěno nebo aby byl odstraněn jeho následek (§ 82, § 135 odst. 1 OZ). Dále má (s ohledem na okolnosti případu) právo na náhradu případné škody (§ 2894 a násl. OZ) a na přiměřené zadostiučinění (§ 2956 a násl. OZ).

S pozdravem

Vážená paní
Mgr. Jana Černochová, poslankyně
Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR
Sněmovní 176/4
118 26 Praha 1 – Malá Strana